

DEİZİMDEN MESİH'e

(Teistik Argümanlar)

BAYRAM ERDEM

Deizm'den Mesih'e

Bayram Erdem

Telif Hakkı/Copyright Bayram Erdem, 2019

E-Kitap Hristiyan Kitaplar tarafından yapıldı. Daha fazla ücretsiz kitap indirmek için sitemize ziyaret edin.

Türkiye'de Kilise Adresleri

İçindekiler

ÖNSÖZ

Teistik Argümanlar

Kozmolojik Argüman (Evrenin Başlangıcı)

1. Termodinamiğin İkinci Yasası:
2. Evren Genişlemektedir:
3. Big Bang'den Kalan Radyasyon:
4. Büyük Galaksi Çekirdekleri:
5. Einstein'ın Genel İzafiyet Teorisi:
6. Tanrı'yı Kim Yarattı?

Teleolojik/Erekbilimsel Argüman (Antropik Açıdan)

A. Evrenin Dizaynı

B. Hayatın Dizaynı

Mikro-Evrime Mi Makro-Evrime Mi?

'Ahlak' Argümanı

Masih İsa

Deizmden Mesih'e

Kaynakça

Bu kitabı, inancımdan dolayı uzun süre ayrı kalmak zorunda bırakıldığım Sevgili ve bıcıruk Kızım Melisa Seden Erdem'e İthaf Ediyorum

ÖNSÖZ

Çoğumuz “bilim ve din çatışır mı?” şeklindeki tartışmaları duymuştur; bilim adına ve din adına iki tarafın tartışmalarını izlemiş ya da okumuştur.

Ancak bu tartışmalar daha çok uzmanlık alanı din olmayan bilimadamları ile din görevlilerini karşı karşıya getirmiş gibi görünse de, iki taraf da bilmedikleri alanlara girme cesareti gös-terdikleri halde, birbirlerini anlayamadıkları gibi, gerek önyargı gerekse karşı tarafın argümanı hakkında olgun bir fikre sahip olamadıkları için bu tartışmalar ne dinle-yicilerine ne de tartışmacı taraflara yeterince bir açıklık kazandıramamıştır.

Gerçekte bilimsel her buluş ve ilerleme, bizlerin Tanrı'ya olan hayranlığımızı güçlen-diren şeylerdir. Çünkü bilim Tanrı'nın yarattığı materyalleri araştırır (ölçer). Bu yüzden bilim Tanrı'yı açıklamak zorunda da değildir.

Diğer yandan Kutsal Kitap bilimsel sorulara cevap vermek için yazılmamıştır. Bu yüzden bilim de kendi normlarıyla Tanrı'yı keşfetmek zorunda değildir.

Şu ana kadar yapılan mevcut tartışmalar bilim ve dinin çatışması gibi görünmekten uzak olsa da, bu konu, dini küçümseyen ve Tanrı'yı tanımayan bilimadamlarının iki farklı konuyu çatışıyor gibi gösterme çabalarından öte gidememiştir.

Bu türden tartışmalar bazen çatışan şeylerin tezler mi yoksa tartışmacı tarafların kendi karakteri mi diye düşünmemize sebep olsa da; mevcut tartışmaların bizlere hatırlattığı güzel bir şey vardır: insanın Tanrı'ya ihtiyacı olduğu gibi, bilime de ihtiyacı vardır.

Bu çalışma mevcut tartışmalarda bilim adına karşı çıkılan Tanrı'nın (ve/veya Kutsal Kitap'ın), hiç de kolay alt edilebilir bir konu olmadığını ispat etmektedir.

Bu yüzden, belli mantıksal ölçütler ve ölçü-lebilir disiplinlerle çalışan bilimin, zaman içeri-sinde açıklayamadığı, insan aklının ve kavra-yışının

ötesinde bir konu olan Tanrı'yı kendi-sine rakipmiş gibi görmekten vazgeçeceğine inanıyorum.

Bilim teoriler ve tezlerle kendi alanları içinde ilerledikçe, dindar insanlar da bilimin tezlerini ya da teorilerini okumaktan hoşnutluk duyacaklardır. Çünkü Tanrı'nın yarattığı evrene dair olan buluşlar veya tezler dindar insanlar için gözle görülebilen bu *yaratılış (gökyüzü, yıldızlar, denizler, canlılar v.s.)*kadar Tanrı'ya yönelik hayranlığı güçlendiren olgular olmaya devam edecektir.

İlhan Keskinöz

Teistik Argümanlar

Günümüzde; hem Batı hem de Doğu dünya-sında pek çok insan ilim ve dinin çelişip çeliş-mediğini sorgulamakta; akademik çevrelerde ve sosyal hayatın bir çok alanında kutuplaş-malar olmaktadır. Özellikle son bir asırda tek-nolojik ve bilimsel keşiflerinde artmasıyla “Artık Tanrı’ya ihtiyacımız yok!” algısı insanlar-da oluşmakta ya da oluşturulmaya çalışılmak-tadır.

Bir çok ateist bilimadamı inançlı insanları “boşlukların Tanrısı”na inanmakla suçlamak-tadırlar. Yani; nasıl olduğunu bilemediğiniz bir olguyu açıklamak için hemen ‘Tanrı yapıyor’diyerek, izah edemediğiniz olaylar için, boşluk-larıdoldurmak amacıyla bir Tanrı inancına sahipsiniz iddiasında bulunmaktadırlar. Argümanları genel hatlarıyla şu şekildedir: “örneğin; şimşek çaktığında, eski çağlardaki insanlar bunu izah edemedikleri için ‘şimşekler tanrısı’yapmıştır diyorlardı. Günümüzde çok tanrılı dinler yerini büyük ölçüde tek tanrılı dinlere bırakmıştır ve insanlar; hayatın kökeni, maddenin kökeni, türlerin kökeni gibi sorulara hemen cevap bulamadıkları için ‘Tanrı yap-mıştır’diyerek, kendilerince bir cevap yaratı-yorlar. Biz (ateist bilimadamları) ise cevabı henüz bulamadık ama üzerinde çalışıyoruz, işin kolayına kaçmıyoruz” diyorlar.

Bunun yanı sıra din adamları, inanç savunma-cıları ve her bilim dalından imanlı bilim adam-ları hummalı bir şekilde bu itham ve argüman-lara cevaplar vermek için kitaplar, makaleler yazıyorlar, TV programları, konferanslar dü-zenliyorlar ve niçin bir Tanrı’ya inandıklarını matematiksel, bilimsel ve ruhsal olarak neden-lerini açıklıyorlar. Din tartışmalarının daha özgürce yapılabilindiği batı ülkelerinde, bu iki karşı grup bir çok platformda bir araya gelip uzun, bilimsel tartışmalara giriyorlar. Bu programlar kayda geçirilip bir çok farklı formda sosyal medya üzerinden ve basılı yayın olarak halka ulaştırılıyor.

Bizler de bu kitapta Tanrı inancına sahip bilim adamlarının inançlarının kaynağı olarak sun-dukları en temel 4 ana argümanı en öz şekilde okurumuza sunmaya çalıştık.

Ancak bir Mesih imanlısı olarak şunu en önemli bir dipnot olarak belirtmek isterim ki; biz her ne kadar mantıksal olarak Tanrı’nın varlığını ispat etsek ya da edemesek de, siz okurlarımız Yaşayan Diri Tanrı’nın kapısını O’nunla konuşarak, dua ederek çalabilirsiniz. Bu kitap Tanrı’nın varlığına dair şüphelerinizi ortadan kaldıracak ya da en azından Tanrı’nın kapısını cesaretle çalmanızı sağlayacak güçte-dir. Kutsal Kitap’ta (Tevrat-

Zebur-İncil) bizzat “Sevgi” olduğunu öğrendiğimiz Tanrı, bizleri kendi suretinde ve kendi benzerliğinde, kendisiyle paydaşlık için yaratmıştır ve bizlere kendisini göstermek istemektedir.

Temel argümanlar 4 tanedir:

Kozmolojik Argüman (Evrenin Başlangıcı)

Teleolojik/Erekbilimsel Argüman (Antropik açıdan)

Evrenin Dizaynı

Hayatın Dizaynı

‘Ahlak’ Argümanı

İsa Mesih

Kozmolojik Argüman (Evrenin Başlangıcı)

“İlimsiz din topal, dinsiz ilim kördür” —Albert Einstein

1916’da Einstein’ın yaptığı hesaplamalar “Genel İzafiyet” teorisini doğruluyordu. Buna göre madde ezeli değil, her şeyin; zamanın, mekanın (uzay) ve maddenin kesin bir başlan-gıcı vardı.

Genel İzafiyet teorisine göre evrenin genişliyor olması gerekiyordu. Bunun ispatı da 1927’de 250cm çapında, kendi adını taşıyan telesko-puyla Edwin Hubble tarafından yapıldı. California Mount Wilson Rasathanesinde Hubble gözlemlenebilir her galaksi ışıklarında “kırmızı kayma” (Red Shift) gözlemlendi. Buna göre evrenin geçmiş bir zaman noktasında başlayarak hala genişlediği ortaya çıktı. 1929’da Einstein Mount Wilson’a giderek bunu kendisi de gözlemlendi. Artık Einstein bile kendi dileği olan ezeli bir evren fikrini savu-namazdı. Bundan sonra Einstein tek isteğinin Tanrı’nın evreni nasıl yarattığını anlamak oldu-ğunu belirtmiştir. Artık o yada bu fenomen ile, yada şu veya bu elementin tayfı ile ilgilen-mediğini, tek ilgilendiği şeyin Tanrı’nın evreni yaratırken düşüncelerinin ne olduğudur, gerisi teferruattır.

Einstein’ın izafiyet teorisi kozmolojik (evrensel) argümanın en temel dayanağıdır. Bunu biraz daha açacak olursak, mantık şöyle ilerler:

Başlangıcı olan her şeyin bir (başlatıcı) nedeni vardır
Evrenin bir başlangıcı vardır
Öyleyse evrenin bir nedeni olan vardır.

Bir argümanın doğru olabilmesi için tüm önermelerin doğru olması gerekir. Buradaki her 3 önermeye sırayla bakalım.

Birinci önerme olan her başlangıcı olan şeyin bir nedeni vardır, Nedensellik Kanunudur ve bilimin en temel prensiplerindedir. Neden-sellik Kanunu olmadan bilim yapmak imkan-sızdır. Modern Bilimin babalarından Francis Bacon “gerçek bilgi nedenleriyle bilinen bilgidir”der. Başka bir deyişle bilim nedenleri araştırmaktır. Bilim adamlarının yaptıkları budur; neyin neye sebep olduğunu keşfetmek.

Eğer bir kimse ben Nedensellik Kanununa inanmam derse, ona sadece “buna ne sebep oldu?” diye sorun.

Şüpheli David Hume bile şöyle yazmıştır: “Ben hiçbir zaman hiçbir şeyden birşeylerin ortaya çıktığını iddia edecek kadar absürt bir sav iddia etmedim.”

Nedensellik Kanunu genel kabul görürve inkar edilemezdir. Bu yüzden birinci önerme doğru-dur.

İkinci önerme doğru mu? Evrenin bir başlan-gıcı var mı? Bir neden aramamıza gerek yok. Eğer varsa evrenin ortaya çıkmasının bir nede-ni olmalı.

Einstein’a kadar evrenin ezeli olduğu inancı ateistler için teselli kaynağıydı böylece varlık-larıçin bir neden aramıyorlardı. Ancak o günden bu yana bilim adamlarının ‘Big Bang’ (Büyük Patlama) diye adlandırdıkları evrenin bu başlangıcına dair 5 önemli delil keşfedil-miştir. Bu 5 delilin her biri tek başına Big Bang’i ispat etmeye yeterlidir.

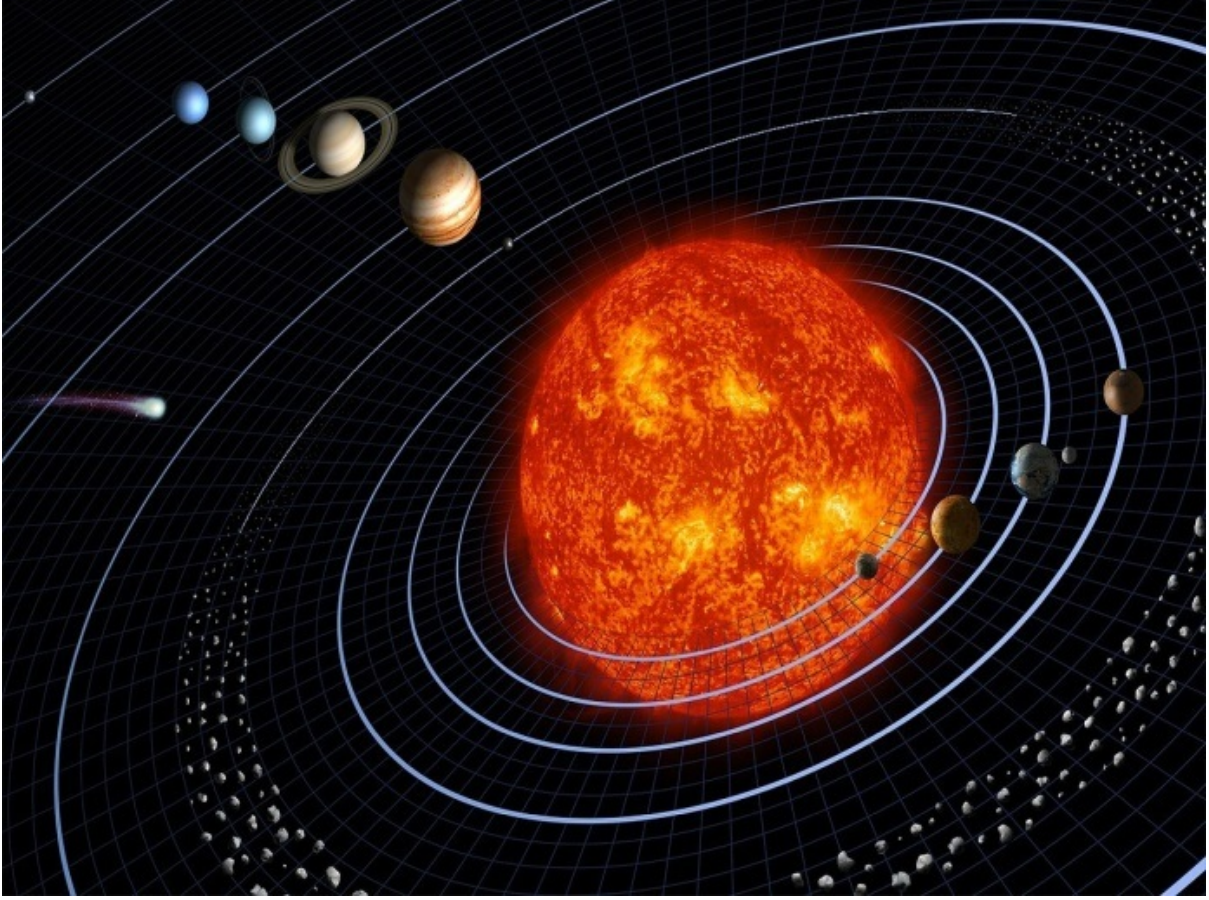
Big Bang’i yani başlama noktasını ispat eden 5 delil:

1. Termodinamiğin İkinci Yasası:

Termodinamik madde ve enerjiyi inceler ve İkinci Kanunun başka bir takım şeylerle beraber belirttiği şudur: evren kullanılabilir enerjisini yakmaktadır. Her geçen an evren-deki enerji miktarı azalmaktadır, bu da bilim adamlarını kaçınılmaz bir sonuca götürmüştür; bir gün enerji tamamen bitecek ve evren ölecektir. Sürekli çalışan bir araba gibi bir gün benzini bitecektir.

“Bu, nasıl oluyor da, evrenin bir başlangıcı olduğunu gösteriyor?” diye sorabilirsiniz. Ter-modinamiğin Birinci Kanunu evrendeki enerji-nin sabit olduğunu söyler (Arabanın içindeki benzin gibi). Şimdi, eğer arabanızda sabit bir miktarda benzin varsa (Birinci Kanun) ve hareket ettiği müddetçe benzin harcıyorsa (İkinci Kanun), sonsuz bir zaman önce çalıştırdığınızı nasıl söyleyebilirsiniz? Şimdiye kadar çoktan benzini bitmiş olurdu. Aynı şekilde evrende ezelden (sonsuz zaman boyunca) beri hareket ediyor olamaz çünkü çoktan enerjisi tükenmiş olurdu. Bu da evrenin ezeli olmadığını bir başlangıcı oldu-ğunu gösterir.

Bir başka örnekte tüm gece yanık bırakılan el fenerini düşünebilirsiniz. Sabaha kadar ya tamamen söner yada çok sönük kalır. Evrende sönmeye başlayan el feneri gibidir. Belli bir zamandan daha fazla yani sonsuzluktan beri yanıyor olamaz. Eğer yansaydı çoktan şeklini, düzenini kaybedip, ölüme geçmiş olurdu.

2. Evren Genişlemektedir:

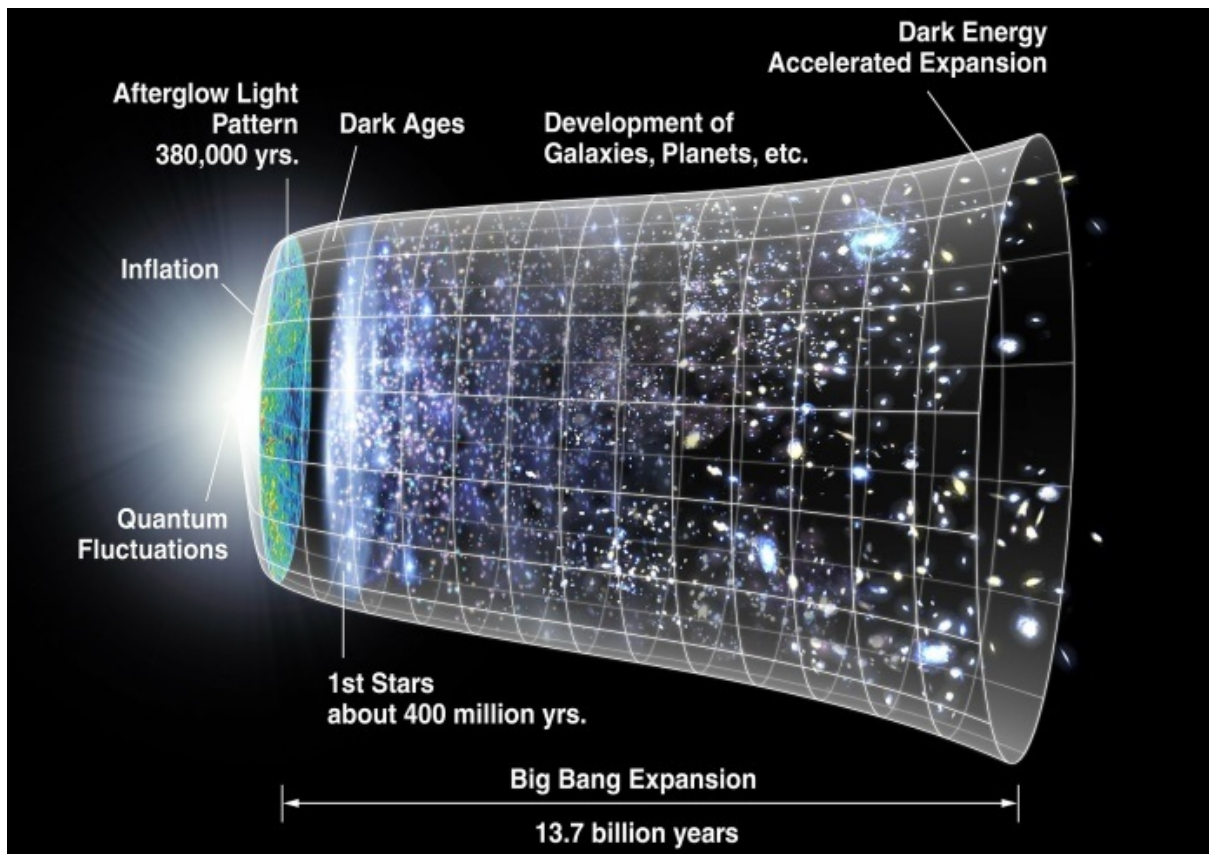
İyi olan bilimsel teoriler henüz gözlemlenme-miş fenomenleri önceden tahmin edenlerdir. İzafe teorisinde evrenin genişlediğini önce-den tahmin etti. Ancak efsane Astronom Edwin Hubble teleskobuyla 1920'lerde bunu teyit edene kadar tahmin olarak kaldı.

Genişleyen evren nasıl oluyor da bir başlangıcı ispat ediyor diye soruyorsanız, şu şekilde izah edebiliriz: eğer evrenin oluşumunu bir video kaydı olarak terse alarak izleseydik, tüm evrenin sıkışarak bir noktaya, bir golf topun-dan daha küçük, hatta toplu iğne başından daha küçük hatta matematiksel ve mantıksal olarak neredeyse yokluğa (ne mekan, ne zaman, ne madde) kadar küçüldüğünü görecektik. Başka bir deyişle hiçbir

şey yoktu, sonra bir "BANG" ve bir şey ortaya çıktı, tüm evren varlık alemine patladı. Bu genel olarak bilinen Big Bang'dir.

Şunu gözden kaçırmamamız lazım ki evren boş uzaya genişlemiyor, uzayın kendisi genişliyor, Big Bang'den önce uzay da yoktu. Şunu anlamamız da çok önemlidir ki evren mevcut olan maddelerden ortaya çıkmış değildir. Big Bang'den önce madde de yoktu. Aslında, Big Bang'den önce "önce"de yoktu. Çünkü Big Bang'e kadar zaman da yoktu. Evren (zaman-uzay-madde) tamamen yokluktan bir anda ortaya çıkmış, var olmuş ve genişlemektedir.

Bazı ateist bilim adamları "yokluk"un üzerine giderek teoriler üretmeye çalışmışlardır. Burada yokluğu tam kavrayamadıklarını görüyoruz. Aristo yokluğun şöyle bir tarifini vermiştir: "yokluk, taşların hayal ettikleri şeydir." Evet, yokluk gerçekten hiçbir şeyin olmamasıdır; ne zaman, ne mekan (uzay), ne de madde. Big Bang gibi muazzam hassas bir patlama ile tüm bilinen, gözlemlenebilir varlık alemi ortaya çıkarılmıştır.

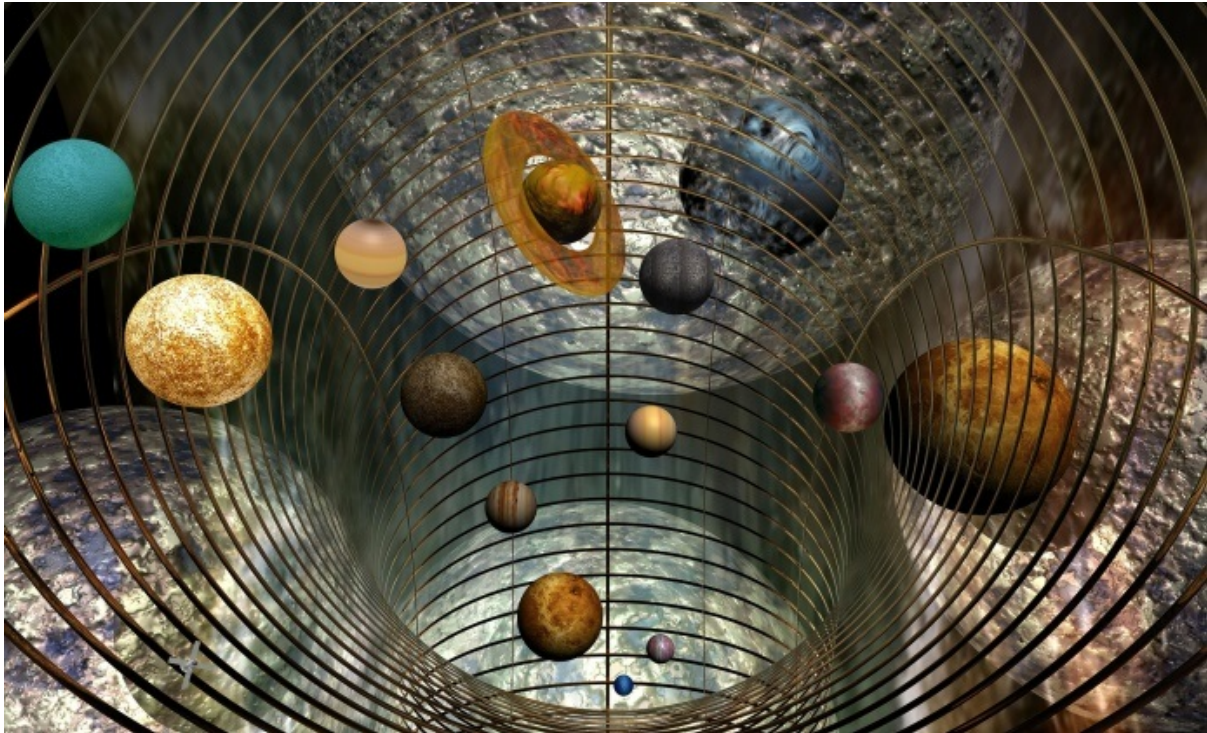
3. Big Bang'den Kalan Radyasyon:

Big Bang için bu üçüncü delil ise 1965’de kazara ortaya çıkarılmıştır. Arno Penzias ve Robert Wilson New Jersey’deki Bell Laboratuvarlarında bir akşam çalışırken antenlerinde tuhaf bir radyasyon saptadılar. İlk önce buna kuşların antenlerin üzerine düşen dışkılarının sebep olabileceğini düşün-düler. Ancak temizliklerden sonra hala her yönden bu radyasyonun geldiğini farkettiler. Daha sonra bu keşif, bu iki bilim adamına Nobel ödülü kazandıracak geçtiğimiz yüzyılın en büyük keşfi oldu. Penzias ve Wilson Big Bang’teki havai fişek patlamasının ardıl parlak-lığını (Radiation Afterglow) keşfetmişlerdi.

Ünlü astronom Robert Jastrow’da bu buluşu şöyle ele almıştır:

“Bu ateş topu radyasyonunu izah edecek Big Bang’dan başka bir teori bulunamadı. Son Kuşkucu Thomas’ı da ikna eden düğüm nok-tası Penzias ve Wilson’un buldukları radyas-yonun tam da büyük bir patlamanın ısı ve ışığının yaratacağı şekilde dalgaboyu kalıbını taşımasıdır...”

Bu buluşun sonucu olarak Sabit Durum Teorisi (Steady State) artık savunulamaz durumdaydı.

4. Büyük Galaksi Çekirdekleri:

Tahmin edilen evrendeki genişlemeyi ve ardıl parlamayı tespit ettikten sonra bilim adamları Big Bang'i doğrulayacak başka bir ön tahmine gözlerini çevirdiler. Eğer Big Bang gerçekten olduysa, Penzias ve Wilson'ın buldukları radyasyonun ısısında hafif değişimler (dalga-cıklar) olmalıydı. Bu dalgacıklar maddenin bir araya toplanarak galaksileri oluşturmalarını sağlamış olacaktı. Eğer bu keşfedilirse evrenin bir başlangıcının olduğunun dördüncü delili de ortaya çıkacaktı.

1989'da NASA COBE (Cosmic Background Explorer) adını verdikleri \$200 milyon dolarlık bir uyduyu uzaya gönderdi. COBE çok hassas ölçüm sistemleri taşıyordu ve bu arkaplan radyasyonundaki ısı dalgalanmalarını ve ne kadar hassas olduklarını ölçecekti.

1992'de proje lideri astronom George Smoot, tüm dünya gazetelerine de taşınan şok ve heyecan içinde yaptığı açıklamasında şu ifadeleri kullandı: "eğer dindar biriyseniz, sanki Tanrı'nın yüzüne bakıyor gibisiniz!" Chicago Üniversitesinde astrofizikçi Michael Turner daha az heyecanlı değildi ve "Bu buluşun kıymeti asla yeteri kadar ifade edilemez. Evrenin Kutsal Kasesini buldular" dedi. Cambridge'de astronom Stephen Hawking de şu ifadeleri kullandı: "Bu buluş bu yüzyılın ve hatta belki tüm zamanların en büyük buluşu!" COBE ne bulmuştu da bu kadar büyük sitayişe sebep olmuştu?

COBE sadece dalgacıkları bulmakla kalmadı ama bilim adamları rakamlarda gördükleri kesinlik karşısında hayretler içerisindeydiler.

Dalgacıklar şunu gösteriyordu: evrenin patlama şiddeti ve dolayısıyla genişlemesi o kadar hassas ayarlanmıştı ki maddenin toplanarak galaksiler oluşturmalarına izin veriyor ama evrenin tekrar içine çökerek kapanmasını önliyordu. Patlamanın şiddetinde daha güçlü yada zayıf ufak bir sapma olsaydı bugün burada olmazdık. Doğrusu dalgalanmalar o kadar hassaslardı ki Smoot onları "evrenin yaratılışındaki makina izleri" ve "Yaratıcı'nın parmak izleri" diye adlandırmıştı.

COBE'nin çektiği infrared (kızılötesi) fotoğ-raflar tabii ki günümüzden çok öncesinden gelen, evrenin ilk oluşumundaki ve sonra galaksilere dönüşecek olan maddelerin fotoğraflarıydı. Bu maddeyi Smoot "tohumlar"(Seeds) diye adlandırdı. Bu "tohumlar"sapta-nan en büyük yapıydılar. En büyüğü bugün bilinen evrenin üçte birini kaplayacak kadar büyüktü. Bu 10 milyar ışık yılı genişliğinde demektir. Şimdi bu buluşun bilim adamları arasında neden bu kadar büyük etkiye sebep olduğu daha iyi anlaşılıyor sanırım.

5. Einstein'ın Genel İzafiyet Teorisi:

İzafiyet Teorisi evrenin bir başlangıcı olduğunun 5. delilidir ve buluşları evrenin ezeli olduğu fikrinin sonu olmuştur. Teorinin kendisi 5 ondalığa kadar kesin bir şekilde ispatlanmıştır. Buna göre zaman, uzay ve maddenin kesinlikle bir başlangıcı olması gerekiyor ve bu üçü birbirlerine bağlılar, biri olmadan diğeri olamaz.

Bilim adamları Einstein'ın Genel İzafiyet (Görecelilik) Teorisinden yola çıkarak evrenin genişlemesini, radyasyonun ardıl ışıltısını ve büyük galaksi çekirdeklerini keşfettiler. Buna termodinamiğin 2. kanununu da eklerseniz evrenin bir başlangıcı olduğuna 5 sağlam delil getirmiş olursunuz.

Önermelere geri dönecek olursak; ilk 2 önerme ispat edildiğine göre 3. önerme kendiliğinden kabul edilecektir çünkü ilk iki önermenin doğal sonucudur. Başlangıcı olan herşeyin bir başlatıcısı vardır. Evrenin bir

başlangıcı vardır öyleyse evrenin bir başlatıcısı olmalıdır. Bu başlatıcı, Aristo'nun tabiriyle "başlatıcısı olamayan ilk başlatıcı", uzay-zaman-maddenin dışında, sonsuz güce ve ilme sahip ruhsal bir varlık olmalı. Bu tanım felsefe ve dinlerdeki "Tanrı" teriminin karşılığıdır. Bu noktada bilim "Tanrı" dendiğinde herkesin sağduyuyla anladığı ve bildiği bir Yaratıcıyı işaret etmektedir.

6. Tanrı'yı Kim Yarattı?

Bulunan uzay-zaman evreninin başlangıcına dair delillerin ışığında Başlatıcının uzay-zamanevreninin dışında olması gerekir. Başlatıcının Tanrı olduğu ileri sürüldüğünde ateistler hemen çok eski bir soruyu dile getiriler: "Öyleyse Tanrı'yı kim yarattı? Herşeyin bir sebebi varsa öyleyse Tanrı'nın da bir sebebi olmalı, öyleyse Tanrı'ya da bir neden olan vardır!"

Bu soru dahi gösteriyor ki aslında termo-dinamiğin ilk kanununu ne kadar ciddiye alıyoruz. Aslında doğrusu şudur ki termo-dinamiğin ilk kanunu herşeyin bir sebebi vardır demez. Her ortaya çıkan olgunun, her oluşun bir sebebi vardır der. Tanrı oluşma-mıştır. Tanrı'yı bir yapan yoktur. 'Tanrı' terimi zaten bunu önerir; başlangıcı olmayan, bir yapanı olmayan, her zaman var olan demektir. Akıl ve kudret sahibi Yaratıcı. Tanrı'nın bir başlangıcı olmadığı için bir yapanı/yaratıcısı da olması gerekmiyor.

Ateistler aynı mantığı madde için kullanmak isterler. Doğru eğer maddenin başlangıcı olmasaydı onunda bir yaratıcısı olması gerekmezdi. Ancak yukarıda saydığımız ve daha birçok nedenden dolayı madde-zaman-uzay ezelidir diyemiyoruz.

İşin özüne indiğinizde bir şeyin varlığının iki sebebi vardır:

O şey her zaman vardır, bu yüzden bir sebebi yoktur

O şeyin bir başlangıcı vardır ve var oluşunun bir başlatıcısı, nedeni vardır. (Kendi kendine var oldu diyemeyiz çünkü kendini yapmak için ilk önce olması lazım. Tuhaf ve saçma bir önerme!)

Aristo'da kendi düşüncesiyle bu noktaya gelmiş ve bir yapıcısı olmayan bir yapıcı yada hareket ettiricisi olmayan bir hareket ettiriciden (unmoved Mover) İlk Sebep'den bahsetmiştir.

Öyleyse nedir bu İlk Sebep? Burada hemen bir Kutsal Kitaba başvuracağımızı düşünebilirsiniz ama bu gerekmiyor. Doğru Einstein “dinsiz ilim sakat, ilimsiz din kördür!”dedi ve din, ilimle bilgilendirilir ve doğrulanır ancak şimdi-ye kadar Kozmolojik Argümanda yaptığımız gibi hala bu İlk Sebep’in daha başka karakteristik özelliklerini bilimle ortaya koyabiliriz. Bulunan keşif ve delillere dayanarak bu İlk Sebep şöyle olmalı:

Hayatı kendinde olan, zaman-dışı, uzay-dışı, madde-dışı (bu İlk Sebep zaman-uzay-madde’yi yarattığı için bunların dışında ol-malıdır). Başka bir deyişle sınırları olma-yandır, sonsuzdur.

Hayal edilemeyecek kadar güçlüdür, tüm evreni hiçbir şeyden yaratmıştır.

Harikulade ilme sahiptir ki evreni bu kadar muazzam bir detay ve kesinlikle yaratmış-tır (bu konuyu daha detaylandıracağız).

Bir tercih yaptığı ve her şeyi muazzam şekilde ayarlayarak hiçlikten varlığa getirdiği için “kişilik” sahibi olmalı.

Bu karakteristik özellikler tam da teistlerin Tanrı için atfettikleri özelliklerdir ve bir dinden alınmamışlardır.

Teleolojik/Erekbilimsel Argüman (Antropik Açıdan)

A. Evrenin Dizaynı

“Sadece bilimden hiçbir şey anlamayan bir çaylak bilimin dini sildiğini söyler. Eğer gerçek-ten bilimi incerseniz sizi Tanrı’ya yaklaştır-dığını göreceksiniz.”—James Tour, Nanobilimci

Bu delil teknik olarak Teleolojik Argüman diye adlandırılır. Teleolojik kelimesi Grekçe dizayn/tasarım manasına gelen *telos* kelimesinden türetilmiştir.

Argüman şöyle dizilir:

Her tasarımın bir dizayn edicisi / tasarımcısı vardır.

Evren çok büyük ve karmaşık bir tasarımdır.

Öyleyse evrenin bir tasarımcısı vardır.

Isaac Newton (1642-1727) güneş sisteminin harika dizaynına bakarken Teleolojik Argüman-ı doğrularcasına hayranlıkla şunları söyle-mişti: “Bu harikulade güzel güneş, gezegenler ve göktaşları sistemi ancak çok bilge ve güçlü bir varlığın görüş ve egemenliğinden çıkmış olabilir.”

Bu argümanı güçlü yapan kişilerden biri William Paley’dir (1743-1805). Paley’in “her saatin bir saatçi ustası vardır” çıkarımı bu argümanı ünlü yapmıştı. Elimize herhangi bir saat alsak bunun kendi kendine ortaya çıktığını, içindeki düzenin kendi kendine oluştu-ğunu iddia edemeyiz. Bir ustası, tasarımcısı olmalıdır. Doğadaki şursuz kuvvetler olan rüzgar, yağmur, deprem, erozyon yada bun-ların değişik bir bileşiminin bu saati yarattığını söyleyemeyiz. Kesinlikle biliriz ki şuurlu, zeka sahibi bir varlık bu saatin yapıcısıdır.

İşte bilim adamları bugün evrenin bu saatten bile daha mükemmel ve hassas ölçülerle dizayn edildiğini görmekteler. Doğrusu evren o kadar hassas kurulmuştur ki dünyada hayat oluşabilmesi için koşulları sağlamıştır. Dünya gezegeni bir düzine imkansız ve birbirine bağlı hayatı destekleyen koşulları içerir ki bu onu, uçsuz bucaksız ve tehlikeli evrende, bir vaha olmasını sağlar.

Bu yüksek derecede hassas ve birbirine bağlı çevresel koşullar Antropik Sabitler olarak adlandırılırlar ve Antropik Prensipleri oluştu-rurlar.

Evrenin harika ahenginin boyutu, Antropik Prensipler belki de Tanrı'nın varlığına en güçlü argümanları sağlamaktadırlar. Yukarıda bahsettiğimiz gibi yeryüzünde hayatın varlığını mümkün kılan 100'den fazla (toplam 122) antropik sabitler vardır. 5 tanesini sıralamıştık, şimdi bir 10 tane daha sıralamak istiyoruz:

Eğer gezegenlerin hareketlerindeki merkezkaç kuvveti hassas bir şekilde yerçekimi gücünü dengelememiş olsaydı güneş etrafında hiçbir şey yörüngesinde duramazdı.

Eğer evren milyonda bir oranında daha yavaş genişliyor olsaydı, yıldızlar oluşmadan çok öncesinde genişleme durmuş ve evren içine çökmüş olurdu. Eğer daha hızlı olsaydı da, hiçbir galaksi oluşmazdı.

Fizik kanunlarının her biri ışık hızının bir fonksiyonu olarak tanımlanabilir (saniye-de 299,792,458 metre). Eğer ışığın hızın-da en ufak bir değişim olsa bu diğer sabitleri etkiler ve dünyadaki yaşamı olanaksız kılar.

Eğer atmosferdeki su buharı oranı şimdikinden fazla olsaydı, bu kaçak sera etkisine yol açar bu da sıcaklığın insan hayatı yok etmesine sebep olurdu. Eğer daha az olsaydı, meydana gelecek yetersiz sera etkisi insan hayatını sona erdirecek aşırı soğuklara sebep olurdu.

Eğer Jüpiter şu an ki yörüngesinde olmasaydı, dünya gök cisimleri tarafın-dan bombardımana tutulacaktı. Jüpi-ter'in yerçekimi alanı, bir nevi elektrikli süpürge vazifesi görür ve asteroidleri, gök taşlarını vakumlar.

Eğer yerküre kabuğu daha kalın olsaydı, bu oksijenin yeryüzüne gereğinden fazla baskı yapmasına sebep olurdu. Eğer daha ince olsaydı, tektonik ve volkanik hareketler yaşamı imkansız kılar.

Eğer dünyanın eksenini etrafındaki dönüşü 24 saatten daha uzun sürseydi, gece ve gündüz arasındaki sıcaklık farkı aşırı fazla olacaktı. Eğer daha kısa olsaydı, atmosferdeki rüzgarların hızı aşırı hızlı olacaktı.

Dünya ekseninin 23 derece eğik olması aslında gereklidir. Eğer bu eğiklik mini-mal oranda değişecek olsa, yeryüzündeki sıcaklıklar aşırı olacaktı.

Eğer atmosferdeki elektrik akımı boşal-ması (şimşekler) daha yoğun olsaydı, sürekli yangınlar olurdu. Eğer daha nadir olsaydı, topraktaki nitrojen düzenlemesi yeterli olmayacaktı.

Eğer dünyadaki sismik aktiviteler daha çok olsaydı, hayat kaybı çok fazla olacaktı. Ancak daha az olsaydı da, okyanus tabanlarındaki ve nehir içindeki besinler tektonik yükselme ile tekrar kıtalara geri dönmeyeceklerdi, sirkülas-yon olmayacaktı. (evet depremlerde hayatın devamı için gereklidir!)

Astrofizikçi Hugh Ross evrende bu 122 sabitin bir gezegende var olma olasılığını hesap-lamıştır. Evrende 10^{22} tane gezegen olduğu varsayılmaktadır (bu çok büyük bir rakamdır, 1'in yanına 22 tane 0 koyacaksınız). Verdiği cevap çok şok edicidir: 10^{138} 'de 1 ihtimal. Yani arkasında bir tasarımcı olmadan, evrendeki herhangi bir gezegenin bizim sahip olduğumuz hayatı destekleyen şartlara sahip olma ihtimali sıfırdır.

Nobel ödüllü Arno Penzias: "Astronomi bizi eşsiz bir olaya yöneltti, yokluktan var edilen evren aynı zamanda hayatın idamesi için gerekli tüm koşulları sağlamaktadır. Saçmaca imkansız bir tesadüf olmaksızın, öyle gözü-küyor ki modern bilimin gözlemleri doğaüstü bir plan olduğunun altının çizilmesini öneri-yor."

B. Hayatın Dizaynı

"Tanrı hiçbir zaman bir ateisti ikna etmek için bir mucize yapmadı, çünkü yaptığı sıradan işler yeterli delili sağlıyor." —Ariel Roth

Sahil kenarında yürürken dalgaların vurduğu kumsalda büyük bir kalp işareti içinde de "Kaya Esra'yı seviyor." diye bir yazı, üzerinde de bir de ok işareti görseniz, hemen ne düşü-nürdünüz? Kaya'nın tüm dünyaya bir mesajı. Biri çıkıp "görüyor musun, senede milyonlarca dalga bu kıyılara vuruyor, sonunda çok harika bir mesaj yazmışlar!" dese ne derdiniz?

Bugün maalesef doğacı biyologlar buna inanılmasını öneriyorlar. Basit yaşamdan bah-sediliyor. Hayatın kökenini açıklamaya çalışır-ken, şuursuz doğa kuvvetlerinin, hayat sahibi olmayan kimyasalların bir anda, şuur sahibi bir varlığın müdahalesi olmaksızın, *hayatı* ortaya çıkardığını ifade ediyorlar. Böyle bir teori hücreleri ve harikulade karmaşıklığını incele-

yebilecek teknolojiden yoksun 19. yüzyıl bilimadamlarına makul gelebilirdi. Ama bugün doğacı teori bildiğimiz tüm doğa kanunlarını ve biyolojik sistemleri hiçe saymaktadır.

Burada doğrusu en can alıcı soru; basit yaşam diye adlandırdığımız tek hücreli canlıların aslında ne kadar basit oldukları ya da olmadıklarıdır. Makro-evrimde hayatın köke- nini izah için önerilen argüman şöyledir: dünyanın çok eski çağlarında bir zamanda, sıcak bir gölde, bazı kimyasal etkileşimler ve doğal kuvvetler aracılığıyla tek hücreli amipler ortaya çıktı. Daha sonra bu amipler, uzun hatta milyonlarca yıl içerisinde, daha karmaşık canlılara evrildiler.

Yaşamın kökeni hakkındaki bu teoriye inanan-lar bir çok değişik adlarla anılırlar. Örneğin; doğacı, evrimci, materyalist, ateist yada Dar-winci gibi. Dünyada ayrıca evrimci teistler var-dır ki bunlar evrimin Tanrı kontrolünde oldu-ğuna inanırlar.

Darwin'in çıkarımında insanlar ve maymunlar ve kuşlar, sürüngenlerden evrilmişlerdir ve aynı ortak ataya sahiptirler. Her ne kadar bu tüm yaşam biçimlerinin birbiriyle alakaları vardır çıkarımının kendi içinde birçok problemi olsa da (ki bu konuya ileride değineceğiz), asıl en temel problem ilk yaşamın kökeninin izahıdır. Böyle şuurlu bir varlık tarafından yönetil-meyen, makro-evrimin doğru olabilmesi için ilk yaşamın aniden bir takım yaşam sahibi olmayan kimyasallardan türemesi gerekmektedir. Darwincilere çok yazık olacak ama ne bu ilk organizma ne de her hangi bir yaşayan organizma basit olmaktan çok çok ötedir. Bu gerçek özellikle 1953'de James Watson ve Francis Crick DNA'yı (Deoxyribonucleic Acid) bulduklarında daha açığa çıktı. Bu kimyasal her yaşayan varlığın bina edilmesi ve kopya-lanıp çoğalması için olan direktifleri kodlar.

DNA'nın bükülmüş bir merdiven gibi sarmal bir yapısı vardır.

Merdivenin iki kenarı birbirini izleyen deoksiriboz (deoxyribose) ve fosfat molekül-lerinden oluşur. Basamaklar ise dört nitrojen bazının özel bir sıralamasından oluşur. Bu nitrojen bazları; A adenin, T timin, S sitozin, G guanin. Bunlar bugün dört harfli genetik alfa-beyi oluştururlar. Bu alfabe ile Türkçe alfabe mesaj iletme açısından aynı şekilde işlerler. Tek fark Türkçe alfabe 29, genetik alfabe 4 harften oluşur. Nasıl ki bu yazıdaki harflerin özgül sıralaması kapsamlı bir mesaj veriyor, aynı şekilde bu dört bazın özgül sıralamaları canlı organizmanın özel genetik yapısını belirler. Bir yazıda ya da DNA'da olsun bu mesajın bir diğer adı "belirlenmiş karmaşa"dır(specified complexity). Yani hem karmaşıktır, hem de özel bir mesaj içerir.

Bir iğne ucuna yüzlercesinin sığıdığı tek hücreli bir amibin DNA'sının içerdiği mesajı düşün-düğünüzde hayatın bu belirlenmiş karmaşalığı daha da gözler önüne seriliyor. Amibin hücresinin çekirdeğindeki mesaj 30 Ana Britannica Ansiklopedisi cildini dolduracak kadardır ve sadece 4 harf kullanılarak yazılmıştır. Tüm amibin DNA'sı ise 1000 Ana Britannica Ansiklopedisi cildini dolduracak kadar bilgi içerir. Yani amibin DNA'sındaki kodu yazmaya kalkarsak bu kadar cildi doldurur. Bunlar bu 4 bazın rastgele sıralanmış hali değildirler. Aksine özel bir sıra ile sıralanarak bir kod yani belirlenmiş karmaşalık oluşturulmuştur. Amibin "ilkel canlı" olarak adlandırılmasının ne kadar yanlış olduğu gözler önündedir.

Darwinciler akıllı bir tasarımcıyı baştan denk-lemden çıkarırlar ve tek alternatif olarak doğa kanunlarını öne sürerler.

Bilim Felsefeye Mahkumdur

Ateistlerin genelde yaptıkları bir iddia şudur: "Evreni izah etmek için Tanrı'ya ihtiyacımız yok! Dindar insanlar Tanrı'yı bilime sokmaya çalışırlar. Bu şekilde doğru bilim yapılamaz."

Bilimin her şeyi izah edebileceği tamamen bir yanılgıdır. Felsefenin nerede başladığı ve bilim adamlarının inanç seçimlerinin yaptıkları bilimi nasıl etkilediğinin ayırımını iyi yapmamız lazım.

Bilimin her şeyi açıklayamayacağına dair 5 örnek sıralamak istiyoruz:

Matematik ve mantık (bilimin bunları baştan varsayması, bilimin bunları ispat-layabileceği manasına gelmez)

Metafiziksel gerçekler (mesela, benim-kindem başka akılların var olması)

Etiksel yargılar (Nazilerin kötü bir şey yaptıklarını bilimle ispat edemezsiniz çünkü ahlak bilime bağlı değildir)

Estetik algılar (güzellik, bir şeyden hoşlanma, bilimle ispat edilemez)

Bilimin kendisi (bilimsel metotlarla doğruyu bulacağımız inancı bilimsel metotlarla ispat edilemez)

Evet, gözlemler, deneyler ve tekrarlarla nedenlerin araştırılmasında bilimsel teknikler bir yoldur ama tek yol değildirler. Birçok şeyi mantık kanunlarıyla buluruz. Hatta bilimsel metotlardan mantık kanunlarını kullanırlar.

Hatta "Bilim doğruya ulaşmanın tek kaynağıdır" iddiası da özünde bilimsel değil felsefi bir ifadedir. Bu yüzden bu ifade kendi kendini

çürütmüş olur.

İyi yada kötü bilim adamlarının aslında bize gösterdikleri şudur: “Bilim kendini felsefe üzerine bina eder! Bilim felsefeye mahkum-dur.” Kötü felsefeye dayandırılan bilim kötü-dür ve insanları gerçeğe değil ancak boşluğa götürür. Şunu hepimiz farketmeliyiz ki bilim bir şey söylemez, bir iddiada bulunmaz ama bilim adamları söyler. Bilim adamlarının bilimi hangi bakış açısıyla yorumladıklarına iyi dikkat etmeliyiz. Felsefesiz de bilim yapılamaz.

Yeni Hayat Formları:

Amipten Hayvanat Bahçesinden Geçerek Size

“İlk okulda kurbağanın bir prenze dönüşmesi-nin bir masal hikayesi olduğunu öğretmişlerdi. Üniversitede ise bunun gerçek olduğunu!” —Ron Carlson

Jodie Foster’ın oynadığı *Kontak (Contact)* filmini bir çoğumuz hatırlarız. Foster SETI’de (Search for Extra-Terrestrial Intelligence - Dünya Dışı Akıllı Varlıklar Araştırma) çalışmak-tadır. SETI gerçekte de var olan ve bu işi yapan bir kurumdur. Filmde Foster çok heyecanlanır çünkü antenine asal sayılardan oluşan bir radyo dalgası takılmıştır. Heyecanının sebebi açıktır çünkü radyo dalgaları rastgeledir ama asal sayılardan oluşan bir mesaj geliyorsa bunu ancak akıllı varlıklar yani uzaylılar gönderiyor olabilir. Kontak filminin uyarladığı roman Gökbilimci, Bilimadamı ve Darwinci Carl Sagan tarafından yazılmıştır. İroni şudur ki sadece asıl sayıları içeren bir mesajın tesadüfen oluşamayacağını, mutlaka bir zeka sahibi varlık tarafından düzenlenip gönderil-miş olduğuna inanan bu bilim adamları aynı tepkiyi ve çıkarımı bu muhteşem evren yada canlı varlıklar için göstermiyorlar.

Sagan’ın beyin hakkındaki şu sözlerine de burada yer vermek istiyoruz:

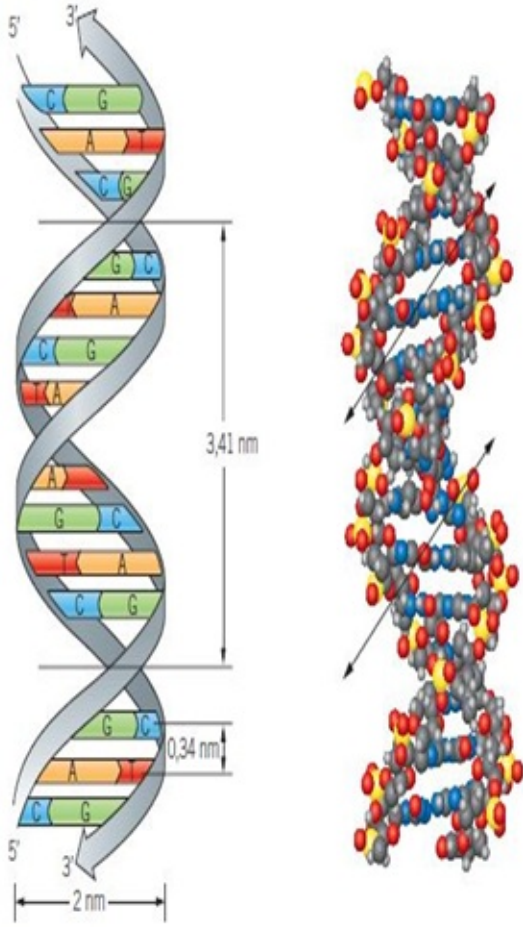
“İnsan beynindeki bilginin içeriği bitlerle ifade etmek herhalde beyindeki nöron-ların bağlantılarının miktarıyla karşılaştırı-labilir olacaktır ve bu da yaklaşık yüzlerce trilyon bittir. Bunu İngilizce olarak yazmaya kalksanız dünyanın en büyük kütüphanele-rindeki 20 milyon cildi doldururdu. 20 milyon kitabın içerdiği bilgi her birimizin kafasındadır. Beyin çok küçük bir yerdeki çok büyük bir alemdir. Beynin nörokimyası hayrete düşü-recek kadar meşguldür. İnsan yapımı en mükemmel makinenin devresinden çok çok daha harika.”

Yeni canlı türlerinin kökenini tartışmaya başlamadan önce ilk canlı türünün kökenindeki problemi tekrar ziyaret etmek istiyoruz. Tek hücreli insan beynine uzanan yol tabii ki çok uzun ama cansız kimyasallardan canlı bir tek hücreliye giden yol çok çok daha uzun bir yoldur. İlk canlı nereden geldi?

Darwinciler için bu büyük bir sorun teşkil eder çünkü makro-evrimden bahsedebilmek için ilk önce elinizde bir canlı olmalıdır. Burada Darwincilerin ne kadar büyük bir problem-lerinin olduğunu görüyorsunuz değil mi? Ama onlar “işte öyle” derler, aniden ortaya çıkan nesillerden yada “panspermia”dan (yaşamın uzaydan geldiği hipotezi) bahsederler. Bundan sonrası belkide bilim de değil sadece şakadır.

Şu derin soruya hiçbir zaman makul bir cevap-ları yoktur: “Eğer Tanrı yoksa neden hiçlik yerine bir şeyler var?” Tek hücreli varlıkları oluşturduğu iddia edilen kimyasallar nasıl var oldular ve nasıl bir araya geldiler ve ne ölçülerde, nasıl birleştiler?

Mikro-Evrım Mi Makro-Evrım Mi?

Makro-Evrımın tek hücreli canlılardan daha karmaşık canlılara geçişin kendi kendilerine evrilmeleri ve her şeyin ortak bir atadan geldiği teorisi olduğunu daha önce söylemiştik. Bu Tanrı'nın müdahalesiyle olmamış, tama-men kör tesadüfi işlemlere bağlanmıştır.

Burada bir şeyin altını çizmekte fayda var; bilim literatüründe 'teori' dendiğinde doğru-luğu genel kabul gören ve genelde deneylerle doğruluğu ispatlanmış teoremler, varsayımlar anlaşılır. Halk dilindeki 'teori' ile farklıdır. Bilimde kullanılan 'hipotez' kelimesi halk dilindeki 'teorinin' karşılığıdır ve önsav, kuram, faraziye manalarına gelir.

Darwinciler evrımın "doğal seçilim" (natural selection) yoluyla olduğunu söylerler. Doğal seçilimin izahı ise uyum sağlayanın hayatta kalması olarak açıklanır. Bu açıklama doğru bir ifadedir ama hiçbir şey

ispat etmez. Totoloji denen kısır döngülü bir argümandır. Doğru, hangi canlı genetik ve yapı olarak daha güçlüyse, değişen doğa koşullarına daha iyi uyum sağlayacaktır ve ayakta kalacaktır. Ve tabii ki onların nesilleri devam edecektir.

Mutasyonlar ile evrimi de karıştırmamız lazımdır. Mutasyonların neredeyse tamamı zararlıdır, yani iyiye değil kötüye bir değişimdir.

Doğal seçim konusunu ve yapılan yorum farklılıklarını güzel bir örnekle açmak iyi olacaktır. Bakteriler antibiyotikle savaşıp kazandıklarında geriye kalanlar çoğalırlar ve o antibiyotiğe karşı artık dayanıklı olabilirler. Hayatta kalan bakteri grubu o antibiyotiğe karşı dayanıklıdır çünkü ebeveynleri bakterilere karşı koyacak genetik kapasiteye sahiptirler yada nadir biyokimyasal mutasyonlar bir şekilde hayatta kalmalarına yardım etmiş olabilir (ender diyoruz çünkü yukarıda dediğimiz gibi mutasyonlar neredeyse her zaman zararlıdır). Böylece hassas bakteriler ölmüş ve artık güçlü olanlar egemenlik sürmektedirler.

Darwinciler hayatta kalan bakterilerin evrim geçirdiğini söylerler. Değişen çevreye uyum sağlayarak, bakteriler bize evrimin bir örneğini sunuyorlar, derler. Buraya kadar doğrudur. Bu zaten gözlemlenebilir bilimin sunduğudur. Ama bu ne tür bir evrimdir? İşte bu soruya vereceğimiz cevap çok kritiktir. Aslında şimdiye kadar açığa çıkardığımız felsefi ön varsayımlar haricinde yaratıcı-evrimci arasındaki en büyük uyuşmazlığındaki en büyük kafa karışıklığına yol açan şey 'evrim'in nasıl tanımlandığıdır. İşte bu noktada Darwincilerin hata ve yanlış savları, bilimde gözlemin önemine inananlar tarafından kontrol edilmezlerse, nasıl bakteri gibi çoğaldığını görürüz. Gözlemler bize der ki: "hayatta kalan bakteriler her zaman bakteri olarak kalırlar!" Başka bir organizmaya dönüşmezler. Eğer dönüşselerdi bu makro-evrim olurdu. Doğal seçim asla yeni bir tür üretmemiştir.

Darwinciler eldeki verinin makro-evrim olduğunu iddia ederler. Gözlemlediğimiz mikro değişimlerden, gözlemlenemeyen makro-evrimin olduğu çıkarımını ispat etmiş oluruz derler. Mikro ile makro arasında hiç ayırım yapmamış olurlar. Bu şekilde halkın düşünce-lerinde herhangi bir organizmadaki en ufak değişimin, tüm türlerin tek hücreli bir canlıdan kendi kendine türediği fikrini ispatladığı algı-sını oluşturmaya çalışırlar.

Darwincilerin bu tür taktiklerini halk artık yakalamaya başlamıştır. Özellikle Berkeley Üniversitesi Hukuk Profesörlerinden Phillip Johnson'un büyük yankı uyandıran *Darwin Yargılanıyor (Darwin On Trial)* kitabıyla Darwincilerin yaptıkları hokkabazlıklar su yüzüne çıkmaya başlamıştır. Johnson kitabında şunun altını çizer: "Delillerin hiçbiri doğal seçilimin yeni türler, yeni organlar, yada diğer temel değişimler yada kalıcı olan küçük

değişimleri sağladığına inanılacak kadar hiçbir ikna edici neden sağlayamamışlardır.” Biyolog Jonathan Wells’de buna katılarak şöyle yazmıştır: “Biyokimyasal mutasyonlar canlı-ların tarihinde gördüğümüz organizmalardaki büyük orandaki değişimleri açıklayamazlar.”

Çok değerli bir bilim adamı, hem biyoloji doktorası olan hem de matematik profesör-lüğü yapan, Yahudi kökenli agnostik David Berlinski evrim teorisinin yanlışlığını, gerekli fosillerin eksikliğini, matematiksel olarak imkânsızlığını ve bu teorinin, bir grup bilim adamının dayatmaları ile çıkarları için kullanıldığını birçok platformda ve yazdığı kitap-larda (ör: Şeytan Yanılgısı) dile getirmiştir. Bilim dünyasında Berlinski gibi düşünen pek çok değerli bilim adamı vardır. Ancak bunlar ya ortama ayak uydurmaktadırlar ya da sesleri bastırılmaktadır.

Berlinski’nin yaptığı birçok argümandan önemli bir tanesini buraya taşımak istiyoruz. Bu analogi de evrim iddiası şuna benzetiliyor: diyelim ki yahudi yazman grupları Tevrat’ın Yaratılış bölümünü yüz yıllar boyunca nesilden nesile elle yazarak aktarırken, yaptıkları imla hataları metni Yaratılış’tan çıkarıp Shakes-peare’in Macbeth eserine dönüştürmüştür!

Gerçekten de bu şekilde bir makro-evrim iddiası gülünecek kadar tuhaftır. Bir balinanın bir ineğe dönüşmesi ya da inekten balinaya dönüşüm imkânsızdır. Her iki canlı içerisin de şaheser bir konçerto vardır. Müziği canlı tu-tarak geçişin sağlanması imkânsızdır. Solunum sisteminden tutun, sindirim sistemine kadar onlarca sabit (canlının hayatta kalması için gerekli hayati uzuvlar) aynı anda kökten değişmeli, her bir seferinde az bir parçası değişerek yüz yıllar boyunca bu değişim yarattığı canlı tutarak tamamlanamaz. Mutas-yon dediğimiz bozulmalar hiçbir zaman iyiye doğru değildir ve gerekli türsel değişimleri sağlamaz. Hiçbir zaman ne laboratuvar da ne de doğa da bunun örnekleri mevcut değildir.

Doğal seçilimin neden bunu gerçekleştireme-diğinin beş nedenini sıralamak istiyoruz:

Genetik Sınırlamalar (Genetic Limits): Darwinciler tür içindeki mikro-evrimin türler arasındaki makro-evrime delil olduğunu söylerler. Eğer bu küçük değişimler bu kadar kısa zamanda oluyorsa, düşün bakalım daha uzun zamanlarda doğal seçim daha neler yapabilir.

Darwincilere kötü bir haber olacak ama görünen o ki genetik sınırlamalar türün içine bina edilmiş gibidir. Örneğin, köpek cinsi üretenler bununla her zaman karşılaşılır. Köpek cinsleri minik çivavalardan (chihuahua) büyük Dane’lere kadar geçişebilir ama ne kadar bilerek başka türlere geçiş denense de bu başarısız olmaktadır. Köpek

her zaman köpek olarak kalmaktadır. Aynı deney, ömürleri çok kısa olan ve böylece daha kısa zamanda nesilden nesile kalıtımın gözlenebileceği, meyve sineklerinde de yapılmıştır ve aynı şekilde başarısız olmuştur (genelde sakat sinekler üretilmiştir).

Döngüsel Değişimler (Cyclical Change): Tür içindeki değişimler genetik sınırlamalara tabi oldukları gibi aynı zamanda döngüseldirler. Yani bir canlıdaki değişim hiçbir zaman, makro-evrimin ihtiyacı olan, yeni bir canlı oluşturmaya doğru bir değişim değildir. Sadece belli bir aralıkta gidip gelirler. Örneğin; Darwin'in saka kuşlarının gagalarının uzunlukları, havanın yağışlılık durumuna göre değişiklik gösterirler. Kuraklık olduğu zamanlarda, çiçeklerin derinindeki yumuşak tohumlara ulaşmakta daha avantajlı olan uzun gagalı sakalar artış gösterir. Bol yağmurlu dönemlerde oran tersine döner. Dikkat ettiyseniz başka bir tür ortaya çıkmadı. Başka bir değişle; doğal seçilim belki türlerin nasıl hayatta kaldıklarını izah edebilir. Ancak nasıl ortaya çıktıklarını izah edemez.

Sadeleştirilemez Karmaşıklık (Irreducible Complexity): 1859'da Charles Darwin şöyle yazmıştı: "Eğer, her hangi karmaşık bir organın bir sıra, peş peşe gelişerek, ufak düzeltmeler olmak-sızın var olduğu gösterilebilirse, benim teorim çöker!" Günümüzde biliyoruz ki bu tarife uyan birçok organlar ve sistem-ler var.

Bunlardan biri hücredir. Darwin için hücre bir "kara kutuydu". Ama günü-müzde hücrenin derinliklerine inebiliyoruz. Lehigh Üniversitesi Profesör-lerinden Michael Behe *Darwin'in Kara Kutusu: Biyokimyanın Evrime Meydan Okuması* kitabında bu konuyu ele alır. Behe'nin araştırmaları doğruluyor ki canlılar gerçekten, hayatın bir dizi işlemini üreten moleküler makinelerle dolu-durlar. Bu moleküler makineler sadeleştirilemez karmaşıklıktadırlar. Yani bu makinenin işleyebilmesi için tüm parçalarının tamamen son hallerini almış olarak, aynı zamanda, doğru yerde, doğru ölçülerde, doğru sıralamada olmaları gerekmektedir.

Buna bir örnek olarak araba motorunu düşünebilirsiniz. Eğer pistonlardan biri-nin ölçüsünü değiştirecek olursanız, motorun çalışabilmesi için aynı anda kam şaftını, ayırıcı bloğu, soğutma sistemini, motorun tüm bölmelerini modifiye etmeniz gerekecektir.

Behe kitabında tüm yaşayan canlıların bu araba motoru gibi sadeleştirilemez karmaşıklık olduğunu göstermiştir. Behe özenli bir detay ile birçok vücut fonksiyonlarının -örneğin; kan pıhtılaş-ması, silia

(hücreleri hareket ettiren organizma), görme vs.- Darwinci tarzda dereceli şekilde olamayacak, sadeleş-tirilemez karmaşıklıkta sistemler gerek-tirdiğini göstermiştir. Neden? Çünkü ara formlarda vücut işlemez, sistem işlemez, hayat devam edemez. Eksik parçalı bir motorla arabayı yürütemeyeceğiniz gibi.

Canlılardaki sadeleştirilemez karmaşıklık akıl almayacak kadar çoktur. Mesela, DNA'yı oluşturan genetik alfabeti A, T, C ve G harflerinden her insanın sadece bir hücresinde 3 milyar çift vardır. Vücudu-nuzda trilyonlarca hücre vardır ve her saniye milyonlarca hücre yenilenir ve bunların her biri sadeleştirilemez karmaşıklıktır ve her biri sadeleştirilemez karmaşıklık olan alt sistemler içerir.

Behe kitabında Darwincilerin boş iddialarını ortaya çıkarır ve der ki: "Darwinci moleküler evrim fikri bilime dayalı değildir. Bilim literatüründe, dergi, kitap, vs hiçbir yayında gerçek ve karmaşık bir biyokimyasal sistemin nasıl moleküler evrim geçirdiğini yada geçirmiş olabileceğini betimlemez. Böyle bir evrimin gerçekleştiğine dair savlar var ancak bunların hiçbiri uygun deney yada he-saplamalarla desteklenmemiştir. Doğru-su Darwincilerin moleküler evrim konusundaki iddiaları kuru gürültüden ibaret-tir."

Geçiş Formlarının Hayatta Kalamayacak Olmaları: Bir diğer problemde; geçiş türlerinin hayatta kalamayacak olmalarıdır. Örnek olarak; Darwincilerin savları olan kuşların sürüngenlerden çok uzun bir zamanda türedikleri iddiasındaki yarı kanatlı yarı sürüngen olan bir ara formu düşünün. Böyle bir türün hayatta kalması imkansızdır. Ayrıca her bir tüy sadeleş-tirilemez karmaşıklıktır. Böyle zavallı bir hayvan hem suda, hem karada, hem havada çok kolay bir av olacaktır. Bu ara formda kendisi için ne tür bir yem bulma konusunda da büyük ihtimalle adapte olamayacaktır. Yani Darwinciler için iki katlı bir problem vardır: ilki, sürüngen-den kuşa geçiş için geçerli bir mekanizma yoktur. İkincisi, böyle bir mekanizma olsaydı da geçiş formlarının hayatta kalmaları çok zor bir ihtimal olacaktı.

Moleküler İzolasyon: Darwinciler sık sık tüm canlıların DNA taşımalarının ortak atamızın olduğunun delilidir derler. Örneğin; Darwincilere göre maymun ve insan DNA'ları arasındaki kimilerine göre %85, kimilerine göre %95 oranındaki benzerlik, ceden gelen bir akrabalığı gösterir. Ancak fare ve insan DNA'sında da %90 oranında bir benzerlik vardır. O zaman nasıl yorumlayacağız.

Doğru tüm canlılar DNA taşır ve benzerlikler vardır ancak acaba ortak genetik kod aynı Yaratıcının, aynı biyos-ferde yaşamamız için bizleri tasarladığının bir göstergesi olmasın! Nihayetinde, eğer

yaşayan canlılar biyokimyasal olarak birbirlerinden çok farklı olsalardı büyük olasılıkla besin zinciri olmaya-caktı. Belki de değişik bir biyokimyasal yapıda yaşam mümkün değildir. Eğer olsa bile bu biyosferde hayatta kalması mümkün olmayabilirdi.

Sıraladığımız bu beş başlıkta doğal seçilimin yeni canlı türlerini yaratamayacağını ispatını yapmış olduk. Şimdi kısaca fosil bulgularının geçiş türleri konusunda sergilediği sorunlara değinmek istiyoruz.

Darwin bizzat kendisi bu konuda şöyle demiştir: “Neden öyleyse her jeolojik yapı ve katmanlar bu tür ara türlerle dolu değildir? Jeoloji açıkçası böyle düzgün olarak derece derece gelişmiş organik bir zincir sağlamamaktadır. Belki de bu benim teorime karşı en açık ve şiddetli itirazdır.”

Darwin daha sonraki fosil bulgularının teorisini doğrulayacağını düşünüyordu. Ama zaman onu haksız çıkardı. Medyada duyduğunuzun aksine fosil kayıtları Darwinciler için tamamen bir fiyaskodur. Eğer Darwinci iddialar doğru olsaydı binlerce hatta milyona yakın ara tür fosilleri bulunmalıydı. Aksine, yakında hayatını kaybeden Harvard’lı paleontolog (taşıl bilimci) Stephen Jay Gould’e (evrimci) göre; çoğu fosil türlerinin tarihi özellikle dereceli evrimle uyuşmayan iki özellik içerir:

Staz: Çoğu soyu tükenen tür hayatta kaldıkları sürede hiçbir şekilde belli bir doğrultuya doğru değişim göstermezler. Fosil kayıtlarında ilk görüldüklerinde ve yok olduklarında aşağı yukarı aynı şekildedirler.

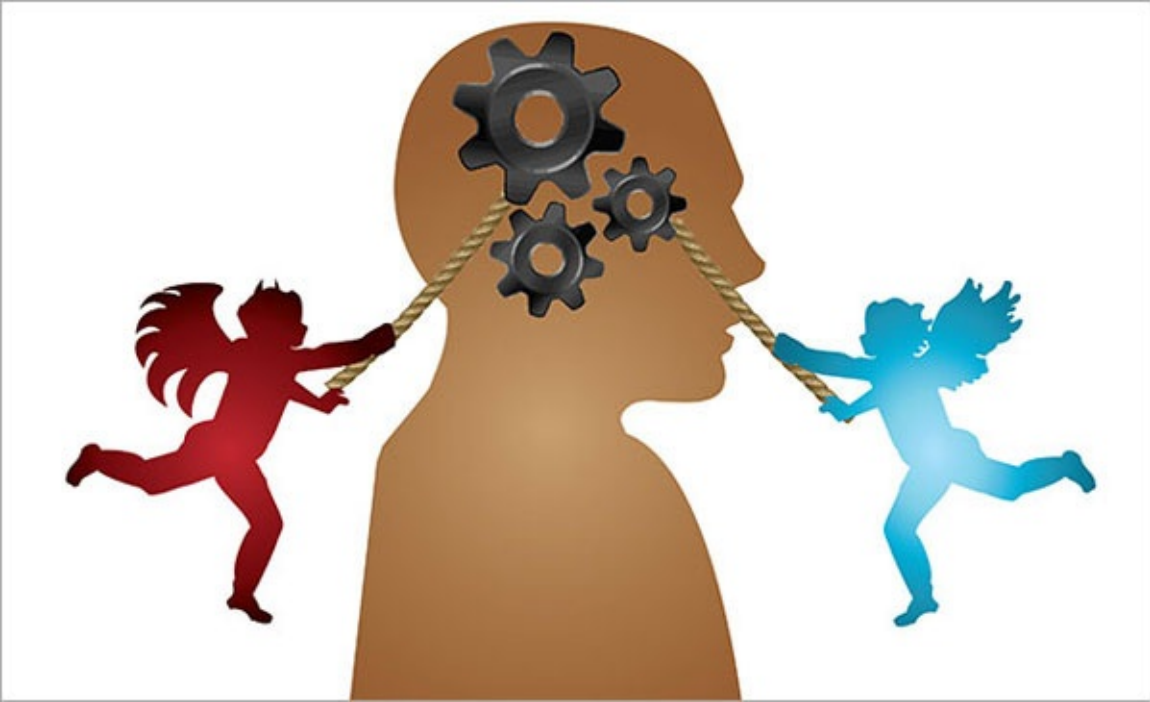
Aniden Ortaya Çıkma: herhangi bir yerel bölgede, her hangi bir tür dereceli olarak, atalarından düzenli bir değişimle ortaya çıkmaz; birden ve tamamen oluşmuş olarak ortaya çıkar.

Gould aslında Yaratıcı inancına sahip olanların görmeyi umdukları şeyi ortaya koymuştur. Ama Gould yaratıcı teoremini adapte edeceği yerde Darwincilerin aşamalı evrim teorisini de reddederek kendine has bir “Punctuated Equilibria”(PE) adını verdiği türlerin çok kısa zamanda hızlı bir şekilde evrildiklerini iddia etmiştir. Tabi ki Gould’un bunu dayandıracığı herhangi bir doğal mekanizma veya gerekli fosil kayıtları yoktur ancak ateizmini oturma-cağı Latince bir teoreme ihtiyacı vardır.

Bu bölümü ünlü İngiliz filozof, romancı ve Oxford İngiliz Edebiyatı profesörü C.S. Lewis’in Özde Hristiyanlık kitabından bir alıntıyla tamamlamak istiyorum:

“Yaşam Gücü felsefesi, Evrim ya da Gelişen Evrim görüşlerinden de söz etmeliyim. Bu konulardaki en zekice açıklamalar Bernard Shaw’un, ama en derin olanları Bergson’un eserlerinde bulunur. Bu görüşe sahip olanlar, bu gezegendeki yaşamın, en basit canlılardan insana kadar küçük değişikliklerle evrim-leştiğini öne sürerler. Bunu da Yaşam Gücü-nün ‘gayretine’ ve ‘amaçlılığına’ bağlarlar. İnsanlar böyle bir görüş öne sürdüklerinde, onlara Yaşam Gücüyle kastettikleri şeyin bir akı olup olmadığını sormalısınız. Eğer akı varsa, bu güç yaşamı var eden ve yetkinliğe erdiren gerçekten de Tanrı’dır ve görüşleri dinsel görüşe benzerdir. Eğer akı yoksa o zaman akılsız bir şeyin ‘gayret’ ve ‘amaçlılık’ gösterdiğini söylemenin ne anlamı olduğunu sorarsınız. Bu onların görüşleri için ölümcül bir darbedir. İnsanların yaratıcı Evrimi bu denli çekici bulmalarının nedeni, onlara Tanrı’nın varlığına inanmanın hoş olmayan sonuçlarını düşünmeden duygusal rahatlığını tattırmasıdır... Yaşam Gücü hayal gücünün bu dünyadaki en önemli başarısı mı?”

‘Ahlak’ Argümanı

Şimdi içine gireceğimiz bu konuda teistik Tanrı’ya bir çok deliller vardır. Bu deliller, daha önceki bölümlerde değindiğimiz gibi, bilimsel değillerdir, ahlaksal niteliktedirler. Mantık ve matematik kuralları gibi maddi olmayan ama aynı derecede gerçektir.

Kötülük yerine iyilik yapmamız gerektiğine inanmamızın nedeni (insanlara iyilik etmemiz gerektiğine inanmamızın sebebi) yürekleri-mize yazılmış olan bir Ahlak Yasası olduğu içindir. Başka bir deyişle, tüm insanlığa iyilik yapmak için bir reçete verilmiştir.

Kimi bu reçeteyi ‘vicdan’ ya da ‘Doğal Kanun’ ya da Doğa’nın Kanunu diye adlandırır. Biz ‘Ahlak Yasası’ olarak adlandıracağız. Ancak her ne isim verilirse verilsin, insanların zihinlerin-de böyle bir ahlak standartlarının olması, reçeteyi formüle eden birini gösterir. Her reçetenin bir formüle edeni vardır. Ahlak yasasında bundan farklı değildir. Birinin bize bu kuralları vermiş olması lazımdır.

Çıkarım temelde çok basittir:

Her yasanın bir yasa koyucusu vardır.

Ahlak yasası vardır.

Öyleyse, bir Ahlak Yasası Koyucusu vardır.

Eğer ilk iki önerme doğruysa üçteki çıkarım oluşur. İlk önerme zaten bir mantık kuralıdır. İkinci önermeye örnek: yasama vardır o zaman üçüncü önerme yasama kurumu da olmalıdır ve vardır. Hatta bir adım daha ileriye gidecek olursak eğer ahlaksal zorunluluklar varsa, hesap verilecek biri de olmalıdır. Yasama ve yasama kurumundan başka adliyelerin olduğu gibi.

Öyleyse soru şudur: gerçekten Ahlak Yasası var mıdır? ABD’nin kurucularından Thomas Jefferson Bağımsızlık Bildirgesinde şu ifadeleri kullanmıştır: “Doğa’nın Kanunu (Ahlak Yasası) aşıkardır.”

Vicdanı keşfetmek için neden aramazsınız, zaten var olduğunu bilirsiniz. Vicdanın ve ahlakın nesnel standartları olmaksızın, hayatın hiçbir manası yoktur ve kesin doğru yada kesin yanlış diye bir şey söz konusu olamaz. Her şey sadece fikir meselesi olup çıkar. Benim fikrime karşın senin fikrin.

Ahlak Yasasından bahsettiğimiz de kastettiği-miz, her insanın temelde nasıl doğru ve yanlış hissetmekte duyarlı olduklarıdır. Herkes bilir ki;

mesela sevgi nefretten üstündür, cesaret korkaklıktan iyidir, vb.

Teksas Austin Üniversitesi profesörlerinden J. Budziszewski şöyle yazmıştır: “Herkes bazı prensipleri bilir. Dünyada hiçbir yer yoktur ki adam öldürmek erdem, minnet de suç sayılsın.”

Bu konu da daha detaylı bilgi almak iste-yenlere C.S. Lewis’in harika klasik eseri olan ve ana teması olarak Ahlak Yasasını inceleyen, sosyal gözlemlerle bunu ortaya koyan Özde Hristiyanlık kitabını tavsiye ederiz.

Sonuç olarak, herkes bilir ki kesin ahlaksal zorunluluklar vardır. Tüm insanları, her zaman ve her yerde bağlayıcı ahlaksal zorunluluklar vardır. Kesin Ahlak Yasası da Ahlak Yasası Koyucusunu işaret eder.

Tabi ki bu her ahlak meselesinin cevabını kolayca fark ederiz yada bazı insanlar Ahlak Yasasının varlığını inkar etmezler manasına gelmez. Ahlakta zor problemler vardır ve insanlar her gün Ahlak Yasasını inkar etmek için baskı altındadırlar. Ancak, ifade edilen in-sanlar kabul etsinler yada etmesinler herkes doğru yada yanlış prensipler olduğunu bilirler. Budziszewski bu doğru ve yanlışın temel bilgisini, aynı başlığı taşıyan kitabında şu şekilde adlandırır: “bilmeksizin olamayacağı-mız şey” (What We Can't *Not* Know). Örneğin; birini öldürmenin kötü olduğunu herkes bilir. Bazı kişiler bunu inkar edip cinayet işleyebilirler. Ama yüreklerinin derinliklerinde yaptıklarının suç olduğunu bilecekler. Ve vic-danları onları rahatsız edecektir. Cinayet diğer kesin ahlak yasaları gibi dünyanın her yerinde, her zaman ve herkes için kötüdür.

Ahlak Yasasının var olduğunu gösteren sekiz nedeni şu şekilde sıralamak istiyoruz:

Ahlak Yasası inkar edilemezdir.

Tepkilerimizden varlığını biliriz.

İnsan haklarının temelini oluşturur.

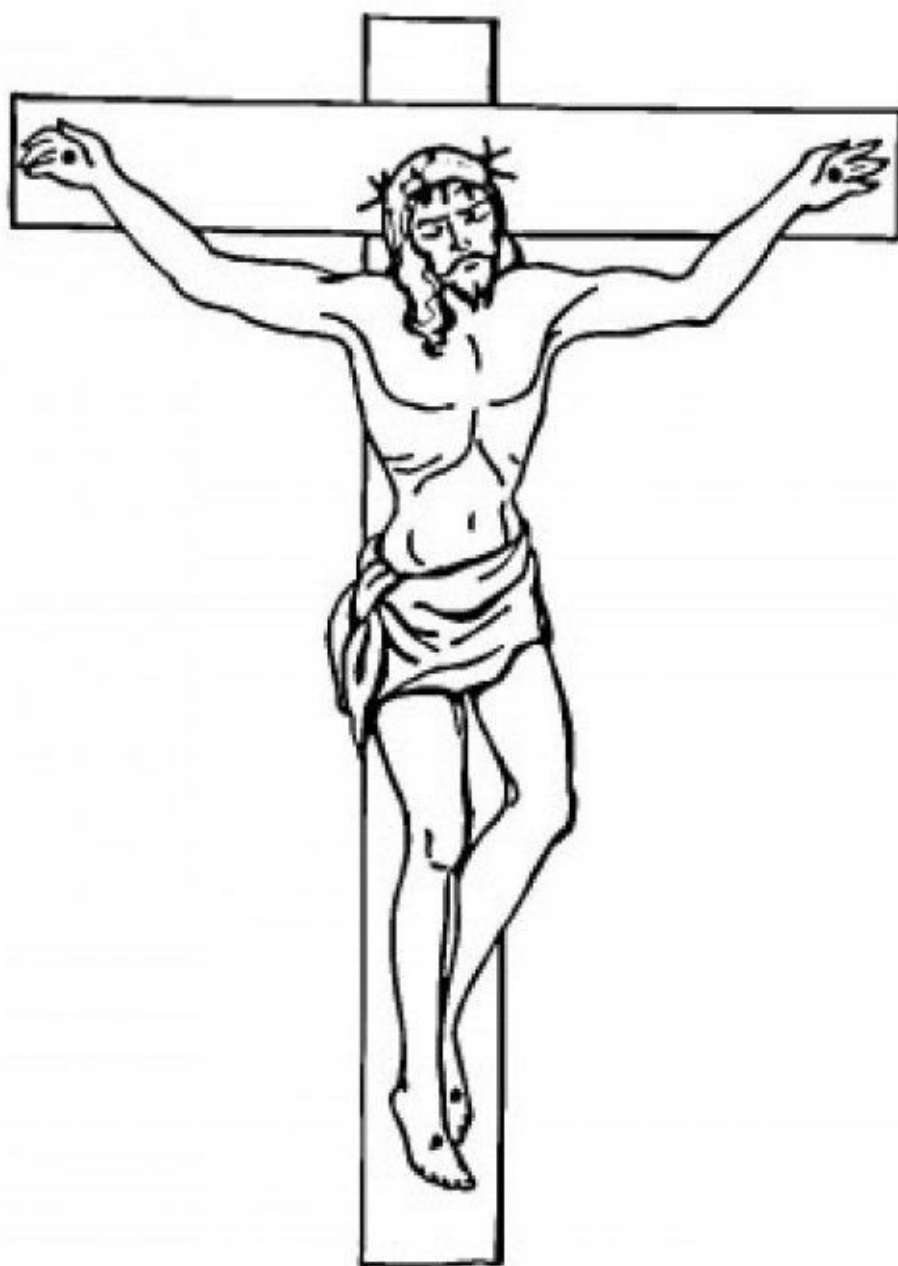
Adaletin değişmez standardını oluşturur.

İki ahlak durumu arasındaki farkı betimler (Hitler’e karşın Rahibe Teresa).

Bir şeyin kesin yanlış olduğunu bilebiliyorsak öyleyse doğruluğun kesin standardı olmalı.

Ahlak Yasası politik ve sosyal anlaşmazlıkların zeminidir.

Eğer Ahlak Yasası olmasaydı, uymadığımızda mazeretler sunmazdık.

Mesih İsa

Bu son bölümde varlığıyla, yaptıklarıyla, masa-jıyla ve özellikle ölüm ve dirilişle insanlık tarihine vurmuş olduğu damgayla Tanrı'nın varlığına ve kişiliğine ve bizlere olan sevgisine en büyük delil olan İsa Mesih'den bahsetmek istiyoruz.

Bilindiği üzere Kutsal Kitap'ın Yeni Ahit bölümünü oluşturan İncil, Eski Ahit bölümünü oluşturan Tevrat, Zebur ve diğer peygamber kitapları gibi Tanrı'nın esinlemesiyle, peygamberlerin kendi kelime dağarcıklarını kullana-rak, tanık oldukları olayları kaleme almalarıyla oluşmuştur.

Yani tarihsel olarak Hristiyanlığı inceleyerek ve nasıl ortaya çıktığına bakacak olursak göreceğimiz İsa Mesih'in 3 sene zarfında etra-fında yetiştirdiği bir avuç insanın nasıl acılara, işkencelere ve ölümlere göğüs gererek Eski Ahit'te ön bildirimlerini okudukları bu şahsın ölümüne ve dirilişine tanıklık ettiklerini göreceğiz. Tarihsel olarak incelediğimizde İsa Mesih'in çarmıha tek başına gittiğini görüyoruz. En yakın öğrencileri dahi bu zorlu ölümden korktukları için kaçmışlar ve O'nu yalnız bırakmışlardı. Yahudiler, İsa'yı öldürt-mekle kendilerine göre sapkın olan bu akımı durdurduklarını, Romalılar ise İsa'yı öldür-mekle Yahudilerde olası bir isyanı önlediklerini düşünüyorlardı. İşte bu noktada tarihçilerin altını çizdiği husus nasıl oluyor da bu pusmuş, korkup dağılmış olan bir avuç Yahudi Mesih inancısı, 40 gün içerisinde kuvvet bularak dün-yaya dağılıp, işkencelere ve ölüme meydan okuyarak İsa'nın bekledikleri Mesih olduğunu, çarmıhta günahlarına karşılık öldüğünü ve üçüncü gün dirildiğini gördüklerini iddia etmişlerdir?

Hepsi beraber halüsinasyon mu görmüşlerdir? Halbuki halüsinasyon kişiseldir, toplu halde görülmez. İsa Mesih bu 40 gün zarfında sade-ce bir defa değil, defalarca birçok kişiye, bir defasında da 500 kadar kişiye aynı anda görünmüştür.

Bu insanlar, Yahudi dinindeki kurallardan bıktıkları için daha sade bir din arayışıyla böyle bir yalan uydurmuş olabillirler mi? Ama hangi insan böyle kapsamlı bir yalan uydurabilir ve grup halinde bu yalanın kölesi olabilir? Doğru tarih boyunca ve günümüzde insanlar inançları ve ideolojileri için ölümü göze alıyorlar ve ölüyorlar. Ancak bu ilk öğrenciler bizzat tanık oldukları olaylar uğruna ölümü göze aldılar. Hiç kimse bir yalan uğruna ölüme kadar gitmez. Hiç kimse kendini inandırdığı bir yalan uğruna işkencelere ve ölüme kadar gitmez. Bu insanların bir liderleri yoktu, Mesih artık yanlarında değildi. Ama onlar dünyaya yayılarak Mesih'in

günahlarımıza karşılık öldüğünü ve 3. gün ölümden dirildiğini gördüklerini ve bunun bizimde dirileceğimizin müjdesi olarak gerçekleştiğini anlattılar. Yaptıkları tanıklık Mesih'in ölümden dirilmiş olmasıydı. Böyle bir yaanı hep beraber uydurup, bunun kölesi olmuş olabilirler mi?

Bu onlar ve bizler için müjdeli haberd, günahlarımızdan sıyrılma ve sonsuz hayata kavuşma yolunun açıldığının, O'nun adına iman eden hiç kimsenin utandırılmayacağıının duyurdular. Hayatlarını; bizzat gördükleri, dokundukları, acılar içinde ölümünü seyrettik-leri ve 3 gün sonra ölümden dirilişine tanık oldukları İsa Mesih'e adadılar.

Bugün ellerimizde olan Yeni Ahit (Yeni Antlaşma) yani İncil kitabının tarih boyunca asla tahrif edilmediğini açıkça söyleyebiliriz. Tahrif olduğunu iddia edenlerin hiçbir tarihsel delil öne süremedikleri aşikardır. Aksine İncil'in, elimizde ilk yüzyıllardan kalma orijinal dili olan Grekçe'de 5000'den fazla nüshaları mevcuttur. Bu nüshalar dünyanın bir çok müze ve kiliselerinde saklanmakta ve sergilenmektedirler. İnternette, dijital ortamlarda bunlara ulaşmak mümkündür.

Kitabımızın bu son bölümünde Yeni Ahit yazarlarının (İncil, 9 ayrı yazar tarafından yazılmış, 27 bölümden oluşur) dürüst insanlar oldukları ve doğruyu söyledikleri, ince ve hassas bir çalışmayla birinci elden gördükleri ve şahit oldukları bu olayları kayda geçirdik-lerinin ispatı olarak on sebep sıralamak istiyoruz:

Kendi haklarında bir çok utandırıcı detaylar vermektedirler

İsa Mesih'in onlara karşı kullandığı bir çok utandırıcı ve zor ifadeleri saklamamışlardır.

Yazılarında bildirdikleri bir çok tarihsel olayın ve çarmıhın başka kaynaklardan doğrulanması.

Kendi sözleriyle İsa'ninkileri dikkatlice ayırmışlardır.

Yazılarında diriliş hakkında uyduramayacakları olaylar, detaylar mevcuttur.

Yazılarındaki en az 30 halk figürü tarihsel olarak doğrulanmıştır.

Çok ince ve hassas detayların verilmesi.

Okurlarını, bahsettikleri olayları hatta mucizeleri dahi doğrulamaları için teşvik etmeleri.

Mucizeleri de diğer tarihsel olaylar gibi sade ve düz bir şekilde, halk diliyle ve tanıkları ile beraber aktarmışlardır.

Kendileri de bizzat yaşadıkları ve kutsal olduğuna inandıkları inancı ve uygulamalarını terk ederek, yeni inanca geçtiler. Hiçbir zorlama, işkence ya da ölüm tehdidine karşın inançlarını terk etmediler.

İsa Mesih'in insanlığa yaptığı etki tabii ki sadece o dönemki öğrencileri ve çevresiyle sınırlı değildir. O'nun ve kilisesinin (inanlılar topluluğu) insanlığa kazandırdıkları hakkında binlerce kitaplar yazılmıştır ve yazılmaya devam etmektedir. İnsanlığın en büyük düşmanı olan ölümlü yenmiş olan İsa Mesih bugün, 21. yüzyılda hala insanları ruhsal olarak değiştirmeye, yüreklerinde sonsuzluk için ve yaşayan Tanrı için bir sevinç ve ışık olmaya devam etmektedir. Dediği gibi O'nun krallığı göklerde ve bizleri oraya davet etmeye devam etmektedir.

Deizmden Mesih'e

Deizm tek Tanrı'ya inanıp ancak hiçbir dini kabul etmeyen görüştür. Deizmde herşeyi başlatan, evreni bir saat gibi kuran, tasarımlarıyla varlıkları meydana getiren bir Tanrı inancı vardır. Ancak bu Tanrı şimdiki zamana karışmaz, kişisel değildir ve asla vahiy aracılığıyla bir din oluşturmamış ya da insanlı-ğa hitap etmemiştir.

Deizme göre Tanrı tüm evreni başlangıçta yarattı ve bir daha asla yaratılışa müdahale etmedi. Bu yüzden deistler Kutsal Kitap'ta ve özellikle İncil bölümünde geçen mucizelere, Kutsal Ruh'un vahiy yoluyla peygamberlere esinlemesine ya da Tanrı'nın beden alarak insanlık tarihine müdahalesine inanmazlar.

Deizmde esas olan doğayı gözlemleyerek Tanrı'nın varlığına ve bazı sıfatlarına ulaşmak, anlamaktır. Bunlar yalnızca tek bir Tanrı'nın varlığına doğal işaretlerdir ama bu görkemli Tanrı'nın insanlığa ulaşmak ya da hitap etmek isteyebileceğini kabul etmezler.

Deizmin kaynağı olarak mantık ve doğa gös-terilir. Deistler "iman" kavramına da karşıdırlar ve "bir tasarımcının olduğu zaten gözler önündedir, aklımla bunu görüyorum. Bu yüzden bir Tanrı'ya iman etmem gerekmemektedir." diyerek Voltaire'e dayandırdıkları bir Tanrı görüşleri vardır.

Deizmin ortaya çıkışının ya da kuvvetlen-mesinin birçok nedenleri vardır. Özellikle teist (tek Tanrılı inançlar - Semavi dinler; İslam, Yahudilik ve Hristiyanlık) inançtaki bir kısım din adına yaptıkları yanlışlar ya da zulümler yüzünden etkiye tepki olarak güçlenmiştir. Bugün toplumumuzda da bunun örneklerini görüyoruz.

Deizme yönelen insanlara yapacağımız en önemli 2 uyarı şunlar olacaktır:

İlk olarak; Kutsal Kitap (Tevrat-Zebur-İncil) ve Kutsal Kitap'ın İncil bölümü tarihsel olarak içeriği kesinlikle muhafaza edilmiş ve Tanrı Oğlu İsa Mesih'in nasıl mucizelerle ortaya çıktığı ancak çarmıhta durdurulduğu ama Tanrı gücüyle 3. gün ölümden dirildiği, birinci ağızdan tanıkların aktarımlarıyla, hayatlarını ortaya koyarak günümüze kadar etkisini sürdürerek gelmiştir. İncil bir takım teolog (ilahiyatçı) tarafından bir yerde oturup bir din oluşturmak için yazılmış, bir öğretiler ya da kurallar yumağı olan bir şeriat, bir din değildir. Aksine bizi diri Tanrı'ya cesaretle yaklaşmaya çağırın, maddi dünyanın perde arkasındaki ruhsal Tanrı'yla şimdiki zamanda bir sevgi ilişkisine çağırın bir kitaptır.

Tüm Kutsal Kitap boyunca, ilk kitap olan Tevrat'ın Yaratılış bölümünden itibaren Tanrı'nın nasıl evreni, dünyayı ve ilk insanı yaratıp, onlarla bir ilişki içerisinde olduğunu, günahlarımız yüzünden Kutsal Tanrı'dan ayrıldığımızı ve Tanrı'nın çağlar boyunca nasıl bu günah sorununa karşı çözüm mücadelesi içerisinde olduğunu okuyoruz. Tanrı güvenilir ve sevecendir, kapısını çalanlara o kapıyı en güzel şekilde açacaktır.

İkinci olarak; evet doğa bizlere perde arkasında muhteşem bir Tasarımcı'nın olduğunu söylüyor. Bu Yaratıcı'nın muazzam bir ilmi ve kudreti olduğunu gözlemlediğimiz gibi aynı zamanda herşeyde bir amacı olduğunu, her şeyde bir bakıma insanı esas ve muhatap aldığını, insana karşı çok lütufkâr, cömert ve sevecen olduğunu da gözlemliyoruz. O zaman bu Yaratıcı'nın insanlığa peygamberler ve Biricik Oğul, bizzat beden almış Tanrı Kelamı olan İsa Mesih aracılığıyla seslenmesi gayet doğal değil midir? İnsanlığın en son ve büyük düşmanı olan "ölüm" gerçeğine karşılık, bizleri uyarmak ve çıkış yolunu göstermek bu muazzam Tasarımcı'dan beklememiz doğal değil midir?

Kutsal Kitabı yakından inceleyenler görecektir ki, Tanrı gerçekten insanlığı sevmektedir ve kendisiyle bir aile olabilmemiz, O'na "Baba, Babacığım" diye seslenebilmemiz için göklerdeki Biricik Oğlunu gönderdi ve barışımız için O'nu feda etti. O bize lakayt kalmadığı gibi bizim de O'na lakayt kalmamız gerekir.

İncil Yuhanna 3: 16 "Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun. **17** Tanrı, Oğlu'nu dünyayı yargılamak için göndermedi, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi.

İncil Romalılar 1: 18 Haksızlıkla gerçeğe engel olan insanların bütün tanrısızlığına ve haksızlığına karşı Tanrı'nın gazabı gökten açıkça gösterilmektedir. **19** Çünkü Tanrı'ya ilişkin bilinen ne varsa, gözlerinin önündedir; Tanrı hepsini gözlerinin önüne sermiş-tir. **20** Tanrı'nın görünmeyen nitelikleri –sonsuz gücü ve Tanrılığı– dünya yaratılalı beri O'nun yaptıklarıyla anlaşılakta, açıkça görülmektedir. Bu nedenle özürleri yoktur. **21** Tanrı'yı bildikleri halde O'nu Tanrı olarak yüceltmediler, O'na şükretmediler. Tersine, düşüncelerinde budalalığa düştüler; anlayışsız yüreklerini karanlık bürüdü.

Kaynakça

"I Don't Have Enough Faith To Be An Atheist" Norman L. Geisler and Frank Turek

"Özde Hristiyanlık" C. S. Lewis

Bu Kitap beğendiniz mi?

Daha fazla ücretsiz e-Kitaplar [Hristiyan Kitaplar.com](http://HristiyanKitaplar.com)'dan indirebilirsiniz.

Bayram Erdem yazar olarak beğendiniz mi? Yazarın tüm kitaplar şuradan indirebilirsiniz.

Türkiye'de Kilise Adresleri